

Předpedál 17. ročníku Plzeňského policejního pedálu

Za den „D“ si k provedení prověření plánované trasy letošního Policejního pedálu hlavní organizátor Jarda Antoš vybral 29. květen. Spoléhal na to, že vyjde pěkné počasí, a to se mu nakonec splnilo. Relativně chladné ráno se v průběhu dne proměnilo ve slunný den. Z pravidelných trasovačů Plzeňských policejních pedálů se tohoto letošního předpedálu účastnili pouze dva, Jarda a já. Oba jsme se společně přesunuli ve smluvený čas do Horšovského Týna, kempu Podhájí, které si vybral k umístění základny. Po příjezdu na místo proběhla nezbytná kontrola ubytovacího a stravovacího zařízení. Jarda umně využil nejen osobní znalost, ale také zkušeností místních cyklistů ze spřátelené Územní skupiny IPA Domažlice, kteří mu pomohli s vyhledáním optimální trasy pro náš sobotní celodenní cyklovýlet. Právě z tohoto důvodu se k nám v Podhájí připojil také jeden člen IPA Domažlice. Na vybranou trasu předpedálu vyjel jako první Poslední. Tím není samozřejmě myšleno nějaké umístění z předchozího ročníku, ale jedná se o Miroslava Posledního. Míra nás vedl oklikami až do Domažlic ke Slídvému dolu, kde bude v termínu PPP realizována prohlídka. V nedaleké jídelně paní Váchalové jsme si doslova za lidovku splnili občerstvovací přestávku a nabízených osm až deset knedlíků s nášupem zvěřinového guláše jsme s díky odmítli. Škoda jen, že v termínu konání Policejního pedálu má jídelna paní Váchalové zavřeno. Tam se k našemu triu připojil ještě další člen IPA, Josef Podroužek, pro změnu z Klatovské skupiny. Odtud jsme pomalým zahřívacím tempem, cestou necestou, přejeli na „Makarskou“. Nejedná se však o tu „Makarskou riviéru“, kam bychom na kole po tak vydatném obědě ani nedojeli, ale o její domažlickou zmenšenou napodobeninu, zatím ve výstavbě. Zde nás dělník a majitel v jedné osobě Petr Brož přivítal a pohostil nás kávou a čerstvě naraženým ležákem. I sem za námi svým vozidlem dojel Josef Podroužek. Po přiměřeně dlouhém odpočinku vyplněném diskusí na všeobecná témata jsme opět šlápli do pedálů a vydali se na zpáteční cestu do kempu Podhájí. Po cestě jsme ještě museli splnit přání našeho průvodce Míry a navštívit jeho chaloupku, kde nás ve svém nefalšovaném vinném sklípku pohostil krásně vychlazenou přírodní minerální vodou, jím osobně natočenou přímo od pramene, už ani nevím odkud. A pak už jen skok přes les, a byli jsme najednou v kempu. Vše proběhlo k plné spokojenosti všech zúčastněných. Výčet na konec, suma sumárum jsme najeli necelých 30 km, s přiměřeným převýšením.

Zpracoval účastník předpedálu Vítězslav Šmídl

